

Administratiunea
Tipografia:
BRASOVU, piata mare Nr. 22
Redactori: M. Kogalniceanu sau pe pri-
mosca. Manuscrisurile nu se re-
trimiteaza!
Birourile de abonamente:
Brasov, piata mare Nr. 22
Inserate mai presedeaua in Viena
Eduard Moser, Haasenstein & Vogler
(Edto Maas), Henris Schalek, Alois
Zawadi, M. Dukas, A. Oppel, J. Don-
nerberg, In Budapesta: A. V. Gold-
berger, Anton Keszek, Ekestein Bernat;
In Frankfurt: G. L. Dawbe, In Ham-
burg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o seriă
garmondă pe o colônă 8 or.
și 80 or. simbra pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarife și învoială.
Reclame pe pagina III-a o
seră 10 or. v. a. s. 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LIV.

„Gazeta” este în fi-
cra de
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumă la tôte ofi-
ciile
postale din întru și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brasov:
In administratiunea, piata mare
Nr. 22, etagiul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe
luni 2 fl. 50 or. Cu daniu în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Ună exemplară 5 or. v. a. s.
15 bani.
Atâtă abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 148.

Brasov, Vineri 5 (17) Iulie.

1891.

Nou abonament la „GAZETA TRANSILVANIEI”.

Cu 1 Iulie 1891 stilul vechi
s'a deschis nou abonament, la care in-
vităm pe toți amicii și sprijinatorii fôiei noastre.

Prețulu abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl.
pe șase luni 6 fl., pe un an 12 fl.
Pentru România și străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe șase luni 20 franci, pe un
an 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 2 fl., pe
șase luni 1 fl.
Pentru România și străinătate: pe un an 8
franci, pe șase luni 4 franci.

Abonarea se poate face mai ușor și
mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou
să binevoască a scrie adresa lămurită și
a arăta și posta ultimă.

Administratiunea „Gazetei Transilvaniei”.

Brasov, 4 Iulie v.

Vorbind despre situațiunea în
care se află ministerul Szapary
față cu opozițiunea extremă ma-
ghiară în destinațiunea reformei ad-
ministrative, diceam înainte cu
patru săptămâni:

„Pe când contele Szapary tre-
buie să fi îngrijat pentru posi-
țiunea cabinetului și pentru sorțea
reformelor, ce voesce să le rea-
lizeze., pe atunci trebuie să fi nu
mai puțin îngrijat și partida
stângei extreme Kossutiste de po-
zițiunea, de vața și de influența
ei, căci decă și de astă dată va
fi bătută pe tötă linia de cătră
partida dela putere, disolvarea și
apunerea ei succesivă va fi numai
o destinațiune de timp.”

Atitudinea stângei extreme din
dieta în ultimele patru săptămâni
ne dovedesce, cumcă părerea nôs-
tră de mai sus, a fost întem-
iată. Falanga independenților con-
dusă de Irányi-Helfy-Ugron, s'a
luptat în decursul desbaterei ge-

nerale pentru autonomia comita-
tensă cu atăta vigore și resoluți-
une, încâtă nimeni nu s'a mai pu-
tut îndoi despre aceea, că stânga
extremă maghiară e pătunsă de
seriositatea propriei sale situați-
ni la casă, când s'ar realiza pla-
nurile cabinetului Szapary, care
voesce, ca încă înainte de viito-
rele alegeri să îngrope pentru ve-
cii vecilor și ultimele resturi ale
autonomiei comitatense.

Guvernul se vede însă, că s'eu
n'a fost pătuns de ajuns de
seriositatea luptei celor din stânga
extremă, s'eu că s'a încredut prea
mult în puterea sa și a partidei
sale, care în cazul de față era
sprijinită și de stânga opozițională
moderată. Destul, că d-lu mi-
nistru-președinte Szapary n'a luat
nică o măsură preventivă spre a
delătura pericolul obstrucțiunii
din partea opoziției extreme și
astfel a ajuns astăzi într'un
corn de capră, din care nu scim
cum va mai pute eși.

După terminarea desbaterei ge-
nerale, cei din opozițiune au fă-
cut o propunere de pace foarte
cuminte din punct de vedere tac-
tic; au cerut adevăc amânarea
desbaterei speciale pe două luni,
în care timp guvernul să pre-
gătescă așa numitele legi de ga-
ranțiă a libertăților publice față
cu omnipotența guvernului.

Ministru președinte Szapary
însă a respins mai întâi brusc
aceste propuneri, er mai în urmă
a făcut o declarare în clubul
guvernamental, în care pentru
încheierea păcei ceru prea multe
dela opozițiă și nu-i oteră nimic
în schimb.

Lucru firesc, că stânga ex-
tremă n'a fostă nicădecum dis-
presă a capitula așa de efim și
a început serios obstrucțiunea,
cerendă la tôte propunerile votări
nominale și amânarea pe ziua

următoare, în senul regulamentu-
lui camerei. Numai la titlul ge-
neral al proiectului de lege din
cestiune s'au înscris peste 20 de
vorbitori din stânga extremă.

În față acestei seriose înau-
gurări a obstrucțiunii, la care s'a
mai adaus și un banchet de-
monstrativ al independenților,
despre care vorbim mai jos, si-
tuatiunea ministerului Szapary a
devenit foarte gravă.

Acum nu mai pôte fi vorba,
ca să cedeze opozițiă, ci este rên-
dul guvernului, ca s'eu să cedeze,
s'eu să continue lupta.

Dacă va voi să cedeze, Szapary
va trebui să se retragă și proie-
ctul de reformă al administrati-
unii va căde. Dacă însă nu va
ceda d-lu Szapary și va continua
lupta, atunci va fi silit în curend
să disolve camera și viitoarea si-
tuatiune va depinde apoi dela nou-
ele alegeri, al căror rezultat
cu greu se pôte prevedea în ase-
menî împrejurări.

Sosirea corpului

lui M. Kogalniceanu la Iasi.

(Correspondență part. a „Gazetei Transilvaniei.”)

Iasi, 2 Iulie 1891.

Luni, 1 Iulie, la 5 ore p. m. a so-
sit în gara din Iasi corpul mult
regretatului Mihail Kogalniceanu. O
emoțiune puternică și o nedumerire
orecum se vedea pe fețele tuturor,
când apără locomotiva, decorată cu
ștergi și vagonul cernit în care se
afla sicriul. Mișcarea locomotivei
— corp plin de viață — și ideia,
că ea aduce în urma sa corpul
fără viață al ilustrului M. Ko-
galniceanu își sugera un contrast,
care se manifesta pe fețele tutu-
ror în acea stupefacțiune și emo-
țiune provenită și din curiositatea
tuturor de a vedea sicriul.

În sunetul musicilor, sicriul fu
pus în drică și atunci d. Langa, prima-

rul Iasilor, rosti o scurtă cuvântare.
După acesta cortegiul porni. Felinarele
erau cernite și aprinse prin tôte
stradele ce erau înțesate de lume
și pe unde mortul avea să treacă.
Cordonele carului funebru erau
purta de d. Culiianu, rectorul
universității de Iasi; de d. Langa,
primarul Iasilor; de d. Ventura
prefect și de d. C. Cerkez.

Înainte mergea un car cu corone
întru cari am remarcat una foarte
frumôsă dată de studenții români
din Paris cu inscripțiă: *au grand
patriot Michel Kogalniceanu. —
Les etudiants, roumains de Paris.*

În jurul dricului studenții Univer-
sitarî formau garda de onore.

Cortegiul se opri la Petrea Bacala,
loc unde nemuritorul Kogalniceanu
juca hora Unirii. Aici d. Turcanovic,
student în medicină, rosti o cuvântare,
în care reaminti acest fapt măreț
al Unirii, facendă să cedeze momen-
tul în care Kogalniceanu juca
hora Unirii și acela, în care, mort,
trecea acuma pentru ultima oră.

Cortegiul după acesta se îndreptă
spre catedrala Mitropoliei, unde
sicriul fu coborât din drică de
cătră primarii de prin sate și
așezat în catedrală pe un catafal-
c. Garda în timpul cătu corpul
va sta la Mitropoliă va fi făcută
de studenții Univerșitari.

Mercuri va fi înmormântarea.

Ovdens.

CRONICA POLITICĂ.

— 4 (16) Iulie.

După cum se vorbește în cercurile
politice sârbesce, plecarea regelui
Sârbiei Alexandru pe Dunăre se
va face incognito și numai după
ce va călca acesta pe teritoriul
rusesc își va părăsi incognito.
Der cu tôte acestea țările
limitrofe îl vor saluta pe regele
în stațiunile, în cari acesta se
va opri.

Diarele din străinătate se ocupă
viu de destinațiunea recunoscerei
prințului Bulgariei și acesta de
atunci când Sultanul a primit
atât de bine pe funcționarii

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

(11)

Inimi de aur.

Roman, de I. Edhor. Tradus de Julia.

Palidă, cu buze cu tot și cu mâ-
nile încrucișate alergă Ruth în
dina următoare prin pădure. Săp-
tămâni întregi trecuseră, de când
n'a mai vădită aceste tufșuri,
ce deveniseră pentru ea scumpe
ca și viața. „Cum a fostă cu
putință a rămâne o singură și
departe de voi!” suspină ea, și-și
întinse brațele spre casa forestierului.
Păsările cântau în tufșuri,
frunzele arborilor șoptiau un
„bine ai venit.”

Aușul unor pași aspri o făcu să
se întorcă îngrijată. „Ah, dragă
Kurt, imi permiți să te petrec?”

— „Apoi vin'o. Însă noi trebuie să
luăm un drum mai scurt, pentru-
că Carmen voesce după amedă să
facă o plimbare până la St. și
trebuie să mă întorc curend.”

Asesorul lui vorbea așa de
concis, ca și cum ar fi voită
numai să se facă o datorință și
apoi să continue calea.

— „Dragă Kurt, erî am primit

câteva șire dela Ana și abia
aș le-am cetit.”

— „Hm!” făcu Helda drept
răspuns.

— „La Ana 'i merge foarte
rău, dragă Kurt. Densă s'a dus
dela Grubert, căci el a plecat
la nisce rudeni ale lui.”

— „Și pentru ce-mi povestesc
mie istoria acesta? Capul meu
este plin de alte lucruri mai
urgente. Der unde mergeai
acuma?”

— „Vreu să merg la Dölling.”

— „Și ce vrei acolo, decă
mi-e iertat să știu?”

— „Vreu să vorbesc cu
Dölling, ca să știu pe Ana până
la cununia noastră.”

— „Și ce se va alege mai
târziu de Ana, decă vei fi tu
măritat?”

— „Se înțelege de sine, că
atunci vine la noi.”

— „La noi? Asta încă nu-i
hotărât!” dîse Helda voidă
a se departa.

— „Nu merge Kurt! . . .
Esistă o margine, peste care
nu pot trece cu răbdarea.”

— „Ah! tu mă forțezi! . . .
Cu

atât mai bine; acuma vom
vorbi cel din urmă cuvânt.”

Câteva zile mai în urmă,
înaintea colibei pázitorului
Scholz se petrecea o scenă
curioasă. Contesa Carmen
ședea pe laviță dinaintea
colibei și fuma o țigară.

Scholz, care se plimba în
sus și în jos, privia posomorit
și plin de mânie la sora
inimicului său de mörte,
care fu cauza alungării
lui din slujba de postilion.

Carmen se sculă și se
apropiă de dânsul.

— „Ești supărat pe fratele
meu?” întrebă dânsa.

— „De l'asi apuca în
mână, i-aș suci gâtul!”
dîse Scholz.

— „Și pentru ce nu-ți
răsbuni?”

— „Nu am putut până
acuma!”

Contesa scose un portmoneu.
Luă dintr'ensul câteva
bacnote și le puse pe
bancă lângă dânsa.

— „Scii numera banii
aceștia?” întrebă ea.
— „Una—patru—opt—
dece—cinci—spre—dece
mii de mărci!” numără
Scholz. „Și ce trebuie să
fac pentru ei?” întrebă
el.

— „Să-ți răsbuni asupra
fratelui meu!” Carmen se
ridică. „Vrei să mă
ascuți?”

— „Vorbesce”, dîse Scholz.

— „Pe bancă se află o
bucată de hărțiă, care
conține un praf. Un
vêrf de oușit e de ajuns,
ca să pună la pată pe
un om cât de puternic;
întreg pravul — aduce
mörte sigură! În tötă
săra se află pe mesă,
în foșorul forestierului,
un pahar de lapte pentru
mirăsa lui. În foșor
poți ajunge neobservat.”

— „Bani încoce. Ei
sunt ai mei!” strigă
Scholz cu bucuriă,
culegendă banii.

Contesa își luă
umbreluța și se departă
....

* * *
— „Helda a întreată
de tine; el te așteptă
în grădină. M'a rugat
să te înștiințez îndată”,
dîse Eva cătră Ruth,
care intră înfierbentată
de drum.

— „El vreu să-mi
vorbescă?” — Vocea
ei tremura.

— „Te așteptă cu
nerăbdare. N'ai venit
prin grădină?”

— „Nu! am venit de
cătră curte, pentru că
am zărit pe Carmen și pe

bulgară. „Svoboda“ dice, vorbindu de audiența acordată de Sultan d-lor *Nacievici* și *Vulkovici*, că această scire va provoca o mare bucurie în inima tuturor Bulgarilor. Prin acestu act de marinimie, față cu o țară vasală Sultanul dă să înțelegă încreștii lumi, că el nu are de gând să ajute la ruina tinărului principat și de a pune astfel în primejdie pacea peninsulei Balcanice; el dorește din contră ca, sub domnia sa glorioasă, Bulgaria să devie, mulțumită înțeleptei administrații a alesului său, prințul Ferdinand, unu stat tare și unu bun aliat al imperiului otoman. Diarul termină dicend că mai rămâne un pas, cel mai însemnat pe, care Sultanul l'ar pute face pentru a consolida mai mult pacea peninsulei și liniștea imperiului otoman, adică recunoșterea stării legale a printului Ferdinand; acestu drept aparține Sultanului și decă M. S. a decis să îndeplinească acestu act de marinimie față cu Bulgaria în dorința Sa de a consolida pentru totdeauna pacea, ea își va atrage recunoștința eternă a poporului bulgar.

Manevrele flotei franceze din Toulon au succes pe deplin. La aceste au luat parte peste 60 de corăbii, cari au esecutat unu atac asupra portului Toulon, și cu deosebire asupra fortului St. Mandrien. Atașaii militari ai Germaniei, Austro-Ungariei, României și alți Turcoi au asistat la aceste manevre și au laudat flota. Miniștrii au luat dejunul pe bordul corăbiei „Formidable“. Ribot a ridicat unu toast în sănătatea marinei dicend, că guvernul și țera înțregă portă unu interesu serios față de ea, pentru ca în timpuri grele o va apăra și în timp de pace aduce servicii neprețuite, fiindcă face să falfăe sus și tare în tota lumea colorile naționale.

SCRILE ȚILEI.

— 4 (16 Iulie.)

Distinsul cântărețu român de la teatrul german din Praga d-l *Dimitrie Popovici* a esecutat în Berlin în renumita operă tragică „*Cavalleria rusticana*“ de Pietro Mascagni. Țiarele germane aduc elogii tinărului cântărețu român. Etă ce dice „*Kreuzzeitung*“: Cea mai bună prestațiune în câtu privește cântarea ca și jocul a fostu aceea a d-lui *Popovici* ca cărașul Alfio. În scena finală cu Turiddu influință liniștea sa într'unu modu înfloritor și misticu asupra publicului. Față de acestu adversar trebu să se supună Turiddu-Alberti de și nu l'a înfricat conștiința de a fi vinovat. Diarul „*Național Ztg*“ dice: „Alfio al lui *Dimitrie Popovici* era o fi-

gură ca și turnată, vênjôsă, credincioasă, tăcută și neclintită. Așa s'a înfașiat el în scena provocațiunii. Baritonul său are unu sunet plin și el i-a dat umbra colerei cerută de acestu rol.“ Diarul „*Post*“ dice: Dintre soliști merită a fi amintit în prima linie d-l *Popovici* ca Alfio, care corăspunse pe deplin rolului său prin înfașierea, prin mimica și ținuta sa, și prin puternica sa voce de bariton.“ Totu asemenea se exprimă și țiarele: „*Berliner Börsen-Courier*“, „*Berlin. Tgblt*“ și „*Theater Ztg*“ din Berlin.

Numire. În urma recomandațiunii D-lui P. B. Hașdeu d-l *Zamfiră Ralea Arbore*, cunoscutul publicist și Român Basarabian, s'a numit cu începerea dela 1 Iulie curentu de cătră D-lu Ministru al Cultelor, în postul de Translatoru pentru limbile slave la direcțiunea generală a Arhivelor Statului din Bucuresci. D-lu Arbore, e descendentele unei vechi familii boeresce moldovene forte de aprôpe înrudită cu familiile Kogălniceanu și Stărcăa.

Școala Română, unica revistă română curată pedagogică ce apărea dincôce de Carpați sub redigerea eminentului pedagogu *Vasile Petri* din Năsăudu, cu numărul 18, dela 24 Iunie v., a încetat a mai apăre. Redacțiunea numitei foi, aducend la cunoștința cetitorilor săi această scire regretabilă, provôcă pe restanțierii de semestru primu ca să grăbescă a-i trimite câtu mai curendu prețulu abonamentului. — Tristă de totu, decă și o revistă ca acesta care a costat numai 2 fl. pe o jumătate de anu mai are restanțieri.

Scire Teatrală. În țialele aceste va sosi aici renumita societate liliputană, (30 de persoane,) care va da unu ciclu de 6 reprezentații la timp favorabil în grădina hotelului „Centralu Nr. 1.“ La timp nefavorabil însă reprezentațiunile se vor face în sala hotelului. Reprezentațiunile teatrale, cari se vor începe în 21 n. c. vor fi forte interesante. Se vor reprezenta următoarele piese: 1) Mikado din Berlinu, 2) Lumpășu Vagabundus, 3) Robert și Bertram, 4) Croitorul într'o miă de spaimă, 5) Schneewitchen și cei șapte pitici, cu mari decorațiuni, 6) Piticotu de unu cotu. Amănunte în afișe.

Comunicațiunea comercială cu România Diarului „*Pester Lloyd*“ i se scrie din Viena, că în 15 Iulie n. c. s'a întrunitu acolo o conferință comercială austro-ungară, pentru ca să se sfătuescă

asupra desființării mai multor dispozițiuni, ce sunt necesare în urma înțrării în vigore a noului tarif generalu român.

La gimnasiulu evangelicu din Bistrița s'au aflat în decursulu anului școlasticu trecut 219 școlari, dintre cari 159 au fostu Germani, 33 Maghiari, 24 Români și 6 Ovrei.

Testamentul lui Haynald. Din Caloce se scrie, că în înțelesulu testamentului răsposatului cardinalu-metropolitu Haynald, fundațiunea întemeiată de răsposatul pentru scopuri culturale ungueresce, va primi din averea rămasă de el unu adăus de cel puținu 600,000 fl. și astfelu această fundațiune, ce portă numele lui Haynald, se va urca cel mai puținu la unu milion și 200 de mii flor. Sumele, ce le-a jertfit Haynald în viața lui pentru scopuri de binefacere, se socotescu în 5 milioane și 600 de mii florini.

Colera. Din Triestu se telegrafiază, că în Massauah bântue colera într'unu modu îngrozitor. Într'o casă muriră de coleră câți-va locuitori și nimenea n'a sciutu despre acesta până într'unu târziu, când cadavrele începur a trece în descompunere. Nimenea nu mai avu curajulu să între înăuntru, ci se dete focu casei și astfelu acestu cubu epidemicu fu prefăcut în cenușă cu cadavre cu totu. Mai alesu Europenii sunt bântuiți de această bolă. Căldurile sunt grozavu de mari, — 40° Reamur. În Meca pe lângă coleră, mai grasază și tifusulu, așa că pe fiă-care ț moru câte 40 de ômeni. După o telegramă din Constantinopolu, colera a început să ia dimensiuni și în Scanderun (Alexandrette.) În Aleppo moru de coleră câte 10 ômeni pe di.

O măsă causătoare de morțe. O fată din societatea înaltă a Vienei, anume fica adoptivă a răsposatului br. Liebbene răsposă țialele acestuia din cauza unei măsă. Cu câteva săptămâni înainte de asta ea își scose măsău printr'o operațiune nenorocică, în urma căreia căpeta aprindere de gingii, care mai târziu trecu și la osu. Aprinderea acesta în scurtu timp deveni atât de periculoasă, încatu profesorulu Schrötter, când fu chemat într'ajutoru nu mai putu ajuta nimic. El încercă o mică operațiune la gât, care-i era forte umflat, dăr nu folosi nimic, căci nenorocita fată în urma înveninării sângelui, muri în suferințele cele mai crâncene.

Unu banchet alu partidei „independente.“

Din incidentulu terminării desbaterilor generale asupra proiectului de lege pentru reforma administrațiunii, partida „independentă“ a arangiat unu banchet, la care au luat parte vre-o 60 de membrii din această partidă.

Partida independentă, deși a fostu maioritată de voturile guvernamentalilor, ea consideră însă rezultatulu desbaterilor de până acum ca unu mare succesu moralu pentru ea și banchetulu s'a arangiat în semn de bucurie pentru acestu succesu.

Banchetulu a avut o importanță politică mai ales prin împrejurarea, că cu ocaziunea acesta s'a efectuit o alipire mai strînsă între cele două fracțiuni ale partidului.

Șirulu toastelor ilu deschise președintele partidei, Daniel *Iványi*, care țise între altele:

„Eri s'a pus în dietă sfirșitul unei însemnate expedițiuni. Pe dinafară, succesulu este alu acelora, cari dispun de majoritatea cifrelor celor sarbade; triumfulu moralu însă fără 'ndoielă este alu nostru. Astăzi s'a început o nouă expedițiune, care se pôte prevedea, că va fi mai mare ca cea dintei. Nu mă îndoiescu, că și acesta va avu asemenea succesu, ca cea dintei, dăr se pôte să fiă încă și mai strălucitu și să se termine cu capitularea contrarilor noștri.

„Mai la început contrarii noștri își făceau socotela, că ne voru sili să ne predăm, acum însă, după-ce s'au înșelat în socotela lor, au recursu la mijloculu intimidării. Dicu, că opiniunea publică se va întorci în contra noastră și că la alegeri opiniunea publică ne va trânti. Credu și sperezu, că și în această speranță a lor se voru înșela. Chiar decă așa s'ar întâmpla, ca adecă guvernulu cu ajutorulu cunoscutelor lui mijloce, de cari s'a obișnuit a se folosi la alegeri, să stôrce pentru elu o majoritate, în căderea noastră ne va servi ca satisfacțiune conștiința, că am cădutu jertfa patrioțicei împliniri a datorinței noastre. Vom lupta și de aci înainte cu abnegațiunea și solidaritatea, ce ne unesce acum în lupta pentru principii. Trăescă comitatele!“

Infooat a fostu cu deosebire toastulu lui Gavrilu *Ugron*. Elu țise, că guvernulu actualu este unu guvern copilărescu; critică aspru pe Szapary, care la provocările din parlamentu ale „independentilor“ s'a obișnuit a răspunde pe cale țiaristică, er nu în parlamentu. „Ori ce s'ar întâmpla“, țise *Ugron*, „noi nu ne vomu preda. Las' să vedem în acestu ciclu dietalu o a doua cădere a guvernului; să vadă contrarii țaria noastră și să simță puterea acesteia; să scie ei, că în Ungaria nu pôte sta la putere cel ce vră să nimicească constituția.“

Irina și astfelu m'am ferit de a le sta în cale.“

Eva alergă la ferestră. Tocmai bine; ele au adus și pe miculu Ewald, care alungă fluturii. Micuțulu băiatu părea obositu, căci nu vrea mai departe să mergă, ci s'a reîntorsu la unchiu'so, eră damele au luat direcțiunea spre Koppen.“

Ruth se apropiă de ușă, ca să plece.

— „Vrei să te duci?“ întrebă Eva linu...

— „Elu dorește să mă ducă!“ răspunse Ruth zăpăoită.

Asesorulu stătea în ușa foisorului și privia înăuntru.

— „Kurt, eu sunt aici.“

— „Bună țina!“ țise el liniștitu. „Îți mulțamescu, că ai venit; te rog, seșu.“

Ruth ascultă.

— „Ești supărată pe mine, Ruth?“

— „Nu dragă Kurt, eu nu mă voi supăra pe tine nici-odată.“

— „Tu ești mai mare ca mine, — asta mă rușinează!“

Urmă o pauză. Apoi se ridică, ochii i-se opriră privindu-o și întrebă: „Și ore cum vei pute suporta tu?“

— „Nu de mine, ci de tine vorbesce

... numai de tine“ țise ea mișcată adencu.

„Așa caută să fiă Ruth; eu mi-am călcatu cuvântulu și nu am fost așa de tare, precum am cređutu. Er acuma, după-ce ți-am făcutu cunoscutu, mă vei desprețui, nu-i așa?“

— „Nici-odată! Nici-odată! Mai ușor se pôte suporta o durere momentană decatu a suferi o vieță întregă!“

— „Îți mulțamescu, Ruth, stima să-ți suplinescă ceea ce n'a pututu iubirea mea. Așa dără mă eliberezi?“

— „Da, Kurt, așa liberu să fi, precum ai dorit.“

Ea își scose inelulu din degetu și-l puse linu pe masă. Helda îl apucă iute, ca și cum s'ar teme, că ea l'ar mai lua.

„Iartă, Kurt, eu caută să mă duc în pădure“, Ruth i întinse mâna de adio, dăr Helda nu o primi se închină tăcend.

— „Mătușă Ruth, du-mă și pe mine,“ strigă miculu Ewald, care stete tăcutu la o parte.

Ruth sărută pe miculu băiatu și-i țise cu fragețime: „Tu nu mă poți petrece; eu mă duc departe.“

— „Unde te duci, mătușă Ruth?“ întrebă Ewald.

— „Mă duc pe câmpulu Herta.“

— „Tu rămăi aici,“ țise asesorulu răsțitu cătră băiatu.

— „Nu, eu nu rămănu, pentru-că mă tem de tine!“ strigă miculu îndărătnicu.

Nesciind ce să facă cu copilulu, care se prinse de rochia ei, Ruth se uită în juru. „Uite Ewald, acolo e mătușă Ana, ea te duce la frumoasă căprioră, care mănâncă din mână.“

Ana Dölling, care dusesse unu pahar de lapte în foisoru, venea ridend.

„Vino încôce Ewald; eu te duc la căprioră, ce sare preste bătă, vină de te jôcă cu ea.“

— „Voesci să-ți bei mai înteu laptele?“ întrebă Ana pe Ruth, ce se grăbia.

— „Mai târziu, vinu curend!“

— „Grigiți de copil, d-ră Ana, până se va reîntorci sora mea“, se rugă Helda, privindu distras spre pădure.

— „Cu plăcere, d-le asesoru. Eva se pôte ocupa cu el până se va reîntorci contesa.“

— „Îți mulțamescu pentru bunăvoință.“

Helda se duse.

— „Eva, vrei să arăți miculu contea

căpriora noastră?“ țise Ana cătră sora ei, care tocmai eșia din casă.

— „Căpriora, să vedu căpriora“, țise băiatulu, er Eva se grăbi a împlini dorința...

Umbrele se scoboriau asupra pădurei și dumberavei, când Eva se reîntorci în grădină cu copilulu care se încălțise alergend după căprioră.

— „Căpriora mi-o dai mie, nu-i așa, mătușe Eva?“

— „Mai înteu să mănăcăm pâne cu unt; fôme ți-e Ewald?“

— „Nu! Mi-e sete, tare sete; mă lași să beau laptele acesta de pe masă?“

Copilulu și apucă paharul și-l duse la gură.

— „E destinat pentru Ruth, însă Ana mai are destulu; nu te grăbi așa iute, că ești asudată“, țise Eva.

— „Laptele e calduțu, mă lași să-l beau?“

Eva gustă laptele, însă gustulu deosebitu, ce-lu avea, nu-i atrase atențiunea.

Copilulu goli paharul până la cea din urmă picătură și-l puse pe măsă.

(Va urma.)

Amintim, că în lista francesă de bucate dela acestă banchetă se afla și „Salată obstrucțională.”

Adunarea despărț. XVII (Deșu) ală „Asociațiunei transilvane.”*)

Onorată Redacțiune! La 6 l. c. s'a ținută adunarea despărțământului ală XVII ală Asociațiunei transilvane în Deșiu, în localitățile școlii române gr. c. sub presiunea d-lui avocatul din Deșiu Aug. Munteanu ca directorul ală despărțământului.

Trebuie să constatază cu durere, că adunarea aceta a fost slabă cercetată. Nici măcaru inteligența română din locu nu a luat parte întrăgă. Damele au absentat cu desevășire. A fost puținu reprezentată și inteligența română din giur; cele mai apropiate tracte protopopesci abia au fost reprezentate prin câte doi-trei preoți și încă și mai puținu învățători! Inteligența mirenă a lipsit aprăpe cu totul, afară de cea din locu. Și ce să fiă cauza acestei neinteresări condamnabile? Să fiă ore nedibăcia în conducere a persōnelor, ce stau în fruntea acestui despărțământu, ori dōră apatia ce fiue în brațele sale reci pe frunțașii poporului român din acestă ținut? Său dōră piodeci economice să fi stat în cale celor ce erau îndatoriti moralicesce a se presenta la aceta adunare culturală și a da tributulu datoritō onōrei sale și națiunei, din care facu parte?

Ori car ar fi fost causele, una este sigur, că pe lângă așa interesare, cauza nōstră culturală nu numai, că nu va progresa, ci va regresa cu pașispăimēntator. Dēr trebuie să accentuăm, că persōnele conducetore ar face bine, decă ar intra în mai aprăpe atingere cu conducetorii nemijlociți ai poporului, cari sunt protopopii, preoții și învățătorii, și pe aceștia încă de timpuriu să-i pună în cunoștință despre cele ce au de cugetu să întreprindă în interesulu de cultură ală poporului român și atunci să fiă siguri, că amū dobēndi rezultate mai mulțamitōre.

Și ca să se stērnescă și interesulu poporului nostru agricultorū, de a lua parte la adunări, ceea-ce este fōrte de dōritū, ar trebui să fiă conducetorii nōștri cevaș mai „democrați” și să arate mai multă condescendență cātră poporulu nostru de rēndū, oăci poporulu de rēndū este basa pe care stă rădămatū edificiuul culturalei nōstre. Asupra acestui poporū e chiămată asociațiunea să-și eserceze influința sa și pentru aceea este de dōritū, ca poporulu în adunările despărțământelor să fiă reprezentată cātū de bine.

După aceta digresiune, să mă întorcū și să vē descriu pe scurtū decurgerea adunării.

D-lū Aug. Munteanu ca președinte deschise adunarea prin o vorbire frumōsă. Apoi se alegū diferitele comisiuni: pentru înscrierea de membri noi, pentru censurarea petițiunilor intrate etc.

Se cetese raportulu despre activitatea despărțământului acestuia dela 1888 în-oce, din carele între altele s'a vēdūt, că aceta despărțământū nu a ținut adunare generală de 3 ani, și fondulu său abia s'a sporitū la vr'o 200—300 fl. și biblioteca la vr'o 100 de cărți.

Comisiunea însărcinată cu înscrierea de membri noi raportēză, că din înscrierea de membri a încursū suma de 91 florini.

Comisiunea însărcinată cu censurarea petițiunilor recomandă pe doi învățacei dela măestria, așețați în Deșiu, ca să fiă împărțaiți cu ajutōre de câte 10 fl., ceea-ce adunarea votēză.

Apoi despărțământulu să constituie de nou, alegēndu-și pe unū periodū de trei ani directorule și comitetulu centralū. De președinte fū realesū d-lū avocatul Aug. Munteanu cu aclamațiune,

*) Cu privire la decursulu acestei adunări amū primitū și unū altū raportū, din care vom reproduce câteva amēnunte în numărulu de mâne. — Red.

după-ce o comisiune ală pentru candidare puse în candidați pe d-nii: Aug. Munteanu, Dr. Teodorū Mihali și protop. Ioanū Vele.

În comitetū se aleseră d-nii: Gavriilū Manu, avocatul; Ioanū Vele, protopop; T. Hermanū, protopop, Georgiu Gradovicu, adv.; Alesandru Chereșeșiu, Ioanū Chereșeșiu, Gregoriu Ștețiu, adv. în Gherla; Ioanū Goronū, preotū și administratorū protopopescū în Cusdriōra și alții.

Se decide, că adunarea generală pe anulū viitorū să se țină în Capnicū-Mănașturū. — Să sperăm, că aceta despărțământū în viitorū va da mai bune semne de viață.

În legătură cu adunarea despărțământului, tinerimea din locu și jurū a arangiatū unū balū festivū, despre a căruia reușită va scrie altul mai chiămatū decātū mine. S.

Raportulu generalū

ală comitetului societății de lectură „Ardreiu Șagunū” cu finea anulului 1890—91. (Urmare.)

B. În specialū. Aprețindū activitatea societății mai în specialū, aceea o putemū împărți în literară și administrativă.

a) Afaceri literari. Ca corporațiune literară, societatea a discutatū asupra a 12 lucrări literare elaborate de diferiți membri ai societății. Tōte aceste lucrări au fost insoțite de criticele comitetului, cele mai multe dintre ele au fost criticate și de comisiuni esmise de societate, cātū și de membrii societății cu ocaziunea cetirilor lor. Dece dintre ele s'au admisū, ēr douē au fost respinsē. Dintre cele primite, 9 s'au indusū și unul e pe cale de a se induce în fōia societății. „Musa”, din care au apărut pănă acum 11 Nrī, (ēr unul e pe cale de a apărē.) Criticele împreună cu manuscrisele originale ale operatelor se păstrează în arhivă. Activitatea societății pe aceta terenū în aceta anū se pōte numi satisfăcētōre. Numērul operatelor este mai micū cu 3, ca celū din anulū trecutū.

b) Afaceri administrative. Afacerile administrative pertractate în aceta anū suntū de o importanță mai neînsemnată. Ca cea mai însemnată amintimū cotinuaerea inventariului despre intrăga avere a societății, începutū din anulū trecutū. Greutăți a întâmpinatū comisiunea în taxarea cărților mai vechi din bibliotecă.

2. Activitatea comitetului. Comitetulu și-a început activitatea sa îndată după constituire, alegēndu-și în prima ședință, ținută în 23 Septemvre 1890, conformū § 3 din reg. com., de notarū și referentū alū comitetului pe Ilie Dobrota cl. c. III. Totū în acea ședință, conform § 5 din reg. com., s'a denumit comisiunea controlātōre și bibliografică. În decursulu anulului școlarū 1890/91, comitetul a ținutū 30 ședințe, dintre cari 25 ordinare și 5 extraordinare, presedate de președintele ordinarū I. G. Olteanū, cl. c. III. În aceste ședințe s'au adusū 101 concluse tōte executate, afară de cele de sub Nrīi protocolari 81, 166, 186 și 202. Unele din aceste concluse, cādēndū în competența comitetului, s'au executatū de-a dreptul de comitetū, ēr altele au fost promovate spre competență afaceri, societății.

Comitetul a discutatū asupra a 16 operate, 6 menite a fi cetite la ședința festivă și 12 de a fi induse în fōia societății: „Musa”. Dintre aceste 16 operate, 12 au fost înaintate spre ulterioară afaceri împreună cu criticele lor, ēr 3 au fost respinse pe baza criticelor din comitetū și 1 fū retrasă de autorū înainte de ce s'ar fi prezentatū comisiunea în comitetū cu critica aceluia. Declamațiuni s'au insinuatū 16.

Ca afaceri administrative interne amintimū: a) Alegerea a douē comisiuni permanente: una controlātōre, care s'a îngrijitū ca funcționari să-și implinēscă cu scrupetate agendele ce cadū în resortul lor; una bibliografică, care ur-

măndū bibliografia, a făcutū în 2 rinduri propunerī de a se procura mai multe opuri pe sēmă bibliotecii. Comitetul s'a îngrijitū mai alesū pentru îmbogățirea bibliotecii și a sălei de lectură și de a instrua pe funcționari întru implinirea agendelor lor.

În fine comitetul, ca organū esecutiv ală societății, a grijitū de meritul regulatū ală afacerilor societății, făcēndū acesteia propunerile de lipsă întru promovarea intereselor ei și a întreprinsū pașii necesari întru esecutarea esactă a concluseror aduse.

II. Averele societății cu finea anulului.

A. Biblioteca.

1. Cărțile. La începutul anulului biblioteca numēra 1691 opuri în 1812 volume și 325 fascicole. În decursulu anulului s'au înmulțit cu 60 opuri în 61 volume. Prin urmare numēra cu finea anulului 1890/91 1751 opuri în 1873 volume 325 fascicole. Biblioteca patristică, care se administreză separatū, cuprinde 45 autori (sf. părinți), ea nu s'a înmulțit în aceta anū și numēra 45 opuri în 59 volume și 39 fascicole. Adaugēndū acesteia la cele de mai sus, rezultă unū numērū de 1796 opuri în 1932 vol. și 364 fasc.

Crescēmētulu arătatū a rezultatū parte din donațiuni, parte din procurări pe banii societății, parte din compactarea și înregistrarea unor jurnale.

Cu recunoștință înregistrăm aci numele următorilor p. t. domni donatori:

- 1) Academia Română 4 op. 5 vol.;
- 2) Societatea „Inocențiu M. Clain” 1 op. 1 vol.;
- 3) Ilustritatea Sa Episc. Nicolau Popea 1 op. 1 vol.;
- 4) Ioanū Popescu prof. sem. 1 op. 1 vol.;
- 5) Dr. Ioanū Crișanū, prof. sem. 1 op. 1 vol.;
- 6) Zacharie Boiu ases. cons. 6 op. 6 vol.;
- 7) Dr. Petru Șpan, prof. 1 op. 1 vol.;
- 8) D. Făgărășanū și A. Bărsanū, prof. 1 op. 1 vol.;
- 9) I. I. C. Panțu, profes. 1 op. 1 vol.;
- 10) Ioanū Broju, publicistū 1 op. 1 vol.;
- 11) Dr. Ioanū Popa, redact. 3 op. 3 vol.;
- 12) Ștefanū Iosifū, dir. în pens. 3 op. 3 vol.;
- 13) Ioanū Popovicu, diac. arch. și inv. 2 op. 2 vol.;
- 14) Ioanū Cādea 1 op. 1 vol.;
- 15) Iovianū Mureșianū cl. c. III 2 op. 2 vol.;
- 16) Gavriilū Bogdanū ped. c. III 1 op. 1 vol.;
- 17) Sandu Pungă-Golă 1 op. 1 vol.;
- 18) Romulū Vraciu ped. c. II 2 op. 2 vol.;
- 19) George Berghea ped. c. I 1 op. 1 vol.;
- 20) Vilhelm Krafft librarū 2 op. 2 vol.;
- 21) George Lupu cl. c. I 1 op. 1 vol.

Suma 37 op. 38 vol.

Pe banii societății s'au procuratū 20 opuri în 20 volume. Prin compactarea unor reviste s'au înmulțit biblioteca cu 7 opuri în 7 volume.

Tōte opurile din bibliotecă au statū la dispozițiunea membrilor. Mai cetite au fost cele literare, teologice și istorice; puținu cetite cele pedagogice, filosofice și juridice. (Va urma.)

Literatură.

Archiva societății științifice și literare din Iași. Apare în Iași odată pe lună sub redacțiunea unui comitet. Anulū II, Nr. 9. Cuprinsul: N. Beldiceanu, Inscricțiunea bisericeii dela Horodniceni. — A. D. Xenopol, Importanța Asociațiunilor în desvoltarea culturalei. — Vasile C. Buțureanu, Asupra acidului azotidric. — A. D. Xenopol, Dări de sēmă. — A. D. Xenopol, Documente. — G. Erbiceanu, Poesii encomiastice. — Documente, comunicate de D-lū Bianu. — Bibliografia.

Mulțamită publică.

Beiușă, Iulie 1891.

Tinerii, cari în aceta anū școl. au depusū maturitatea la gimnaziul din Beiușă, cu concursul mai multor domnișore au arangiatū în 22 Iunie o petrecere împreună cu teatru și declamațiuni în favorul bibliotecii societății de lectură. Pentru scopul acesta salutarū, domnișorele Florica Antalū, Elevera Porescu și Luiza Cășolțianū au luat sarcina și ostenela de a vinde bilete de

intrare și așa prin stătuința trei Fl. Antalū au încursū: 105 fl. 40 cr., prin a trei El. Porescu: 62 fl., prin a d-rei Luiza Cășolțianū 56 fl. 60 cr., ēr la casariu 76 fl., Așadar venitul totalū a fostū 300 fl., din cari detrăgēndu-se ero-gațiunile de 168 fl., arēmasū venitū curatū 132 fl. Din acetiia pentru 100 fl., conformū dorinței diletanților, se va cumpēra cărți de lectură pentru societate, ēră 32 fl. s'au depusū în fondulu de a procura unū stēgū bisericescū tineretului gimnasialū.

Cu ocaziunea cumpărării biletelor, suprasolviri au încursū dela d-nii: I. Buteanū: 4 fl., Paulū Papp: 3 fl. 50 cr., V. Papp. (Topa) 3 fl. 50 cr., Dr. G. Mureșianū: 2 fl. Magnificulū D-nū Ger. Vēghsō 1 fl. 50 cr. D. Simai: 1 fl. 50 cr. T. Popovicu: 1 fl., S. Clintocū: 1 fl., D. Negreanu: 50 cr. C. Boițū: 50 cr. T. Zankō: 50 cr. S. Palladi 50 cr. Ant. Papfalvai: 50 cr., V. Péter: 50 cr., Aug. Tărdiū 50., jun. Gav. Cosma 50 cr. Dr. Stanu Tl. 50 cr., P. Herțe: 50 cr., E. Papp: 50 cr., C. Beliczey: 50 cr., I. Papp: 50 cr. P. Trăianū 50 cr.

Oferite marinimōse au trāmisū I. P. S. S. Mihailū Pavelū, Episcopū 10 fl., d-nii: L. Benedek: 2 fl., S. Beliczey: 2 fl., I. Erdélyi: 2 fl., L. Erdélyi 2 fl., Ioanū Gliša: 2 fl., D. Maiorescu: 1 fl. 50 cr., S. Buzásy: 1 fl. 50 cr., G. Orley: 1 fl., I. Sipos: 1 fl., Tr. Farkas: 1 fl., D. Kerpz: 1 fl., I. Erdey: 1 fl. I. Meșeanū 1 fl.

Primescă d-nii diletanți, domnișorele diletante, d-nii suprasolvitori și oferenti, precum și toți participanții și binevoitorii unui scopū așa nobilū, sincerele espreșiuni de mulțamită și grațitudine.

V. St.

DIVERSE.

Victimele trāsnetului și folosele paratonerului. Zilele acestea a fostū la Viena o furtună teribilă care a pricinuitū multe perderi materiale și a făcutū oate-va victime. Cu aceta ocaziă diarele vieneze se plāngū, că clădirile cele mai mari din capitala Austriei suntū în cea mai mare parte lipsite de paratonere. După date statistice fōrte minuțioșe se constată că în Franța dela 1760 pănă la 1854 au fostū loviți de trāsnetū trei mii de omeni. În Prusia în scurtū timpū dela 1869 pănă la 1876, au cădūtū victime trāsnetului 819 persōne. Asta însemnă 102 persōne pe anū și pentru o populație de 26 de milioane, unū omū la 255,000 locuitori. Dintre casele provēdute cu paratonerū, în timpū de 94 de ani, de la 1760 pănă la 1854, numai 27 au fostū trāsnite.

O propunere. Creditorulū. Plătesce-mi în fine, am lipsă de bani. Debitorulū: Imi pare rău, nu potū. Creditorulū: Dēr celū puținu dā-mi atātă, cu cātū se te părăsōi la tribunalū.

Reclamă. Agentulū: Te asigurū, că fabricatele de ferū ale firmei nōstre suntū renumite în tōte țerile. Așa acum de curēndū amū avutū ocaziune să observū, că o vulpe nu a intratū în cursa de ferū din causă că nu a vēdūtū marca firmei nōstre pe cursă!

Naivū. La unū balū unde era lume multă și o căldură fōrte mare, dișe unū dansatorū cātră dama sa: „E atātū de căldū aci, în cātū asudū ca unū calū! Asudū și d-ta d șōră?” — Nu, d-le eu mă ținū de altă genū!”

Rēspuns potrivitū. Sub oficerulū. Infanteristū Neculac, decă întâmpinū d-ta trupă dușmană, care vine în contra taberei nōstre, cum vei putē sci mai bine cātū e de mare acea trupă. Infanteristulū Neculac: Numērū picioarele și apoi dividezū cu doi.

Unū nou animalū sugētorū. Invētatorulū: Animale sugētoare suntū deci acele cari nascū pui vii. Spune-mi unū esemplu Vasile. Vasile: Căcostirulū. Invētatorulū: Pentru-ce? Vasile: Pentru-că — căcostirulū a adusū pe lume acum de curēndū pe mica mea șōră.

De ađi încolo se va trimite giarulū numai celorū cari și-au re-inoitū abonamentulu.

Administrațiunea.

Proprietarū:
Dr. Aurelū Mureșianū.
Redactorū responsabilū interimalū:
Gregoriu Maiorū.

Cursul pieteii Braşov.

din 16 Iulie st. n. 1891.

Table with 2 columns: Item (e.g., Bancnote românesc, Argint românesc) and Price/Value.

Cursul la bursa din Viena.

din 15 Iulie a. c. 1891

Table with 2 columns: Item (e.g., Renta de aur, Renta de hârtie) and Price/Value.

Serviciul de studii și construcțiuni: căi ferate șosele și poduri alu ministerului lucrărilor publice din România face cunoscutu, că are necesitate de

Ingineri

eșiți cu diplome seu certificate din unele din școlele tehnice: Viena, Berlinu, Parisu, Bruxelles, Gand, Zürich etc. și se fia de naționalitate Români seu celu puținu se cunoscă limba română.

Amatorii de a fi angagiați pe unulu, doi seu mai multu ani, suntu rugați a trimite serviciulu în Bucuresci, Strada Minerva nr. 16 propunerile cu o copia legală după diplomă seu certificate, cu indicațiunea naționalității, etății, timpulu servitū și anume la ce lucrări.

CONCURSŪ.

Pentru ocuparea postulu de conducătoru specialistu în ale comericiulu la „Reuniunea de consumu din Blășiu“ împreunată cu unu salariu anualu de 1000 fl. v. a. pentru anulū primū și 1/10 provădate în statutele Reuniunii se escrie prin acēsta concursu.

Competenții pentru acēstu postū au de ași așterne subscrisulu consiliu administrativu până în 1 Septemvre st. n. a. c. petițiunile lorū provădate cu următoarele documente:

- a) Estrasū matricularū de botezū;
b) Testimoniu despre pregătirea, calificatiunea și pracla comericală;
c) Adeverință, că posedo o cautiune celū puținū de 2000 fl. v. a. în banū gata, hârtii de valōre, realități seu în garanțe;
d) Adeverință, că e de naționalitate română seu celū puținū cunōce deplinū limba română în vorbire și scriere.

Concursele suntū de a se scrie cu mâna propriā.

Petițiunile comericiantilorū cridați și a acelorū, cari din cauza datorilorū lorū nu potū întreprinde nimicū, nu se vorū considera.

Blășiu în 7 Iulie 1891.

Consiliulu administrativu alū „Reuniunii de consumu din Blășiu“.

624,3-2

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei“ a 5 cr. se potū cumpēra în tutungeria I. Gross, și în librăria Nicolae Ciurcu.

Mersulū trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de statū r. u. valabilū din 1 Iunie 1891.

Large table with multiple columns showing train routes (e.g., Budapesta-Predealu, Predealu-Budapesta) and departure/arrival times.

Note: Numeri încuadrăți cu linii grōse însemnăză orele de nopte.